Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 80/2013
13.08.2013. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Љубице Кнежевић-Томашев, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.С., због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 487/13 од 16.07.2013. године, поднетом против решења Вишег суда у Београду К 4192/12 - Кв бр. 4495/12 од 22.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 13.08.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 487/13 од 16.07.2013. године, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Вишег суда у Београду К број 4129/12- Кв број 4495/12 од 22.11.2012. године, тако што се окривљени Ј.С., осуђен правноснажном пресудом Врховног суда Србије Кж. I број 29/07 од 19.03.2007. године, на јединствену казну затвора у трајању од дванаест година,

ОСЛОБАЂА од извршења 25% претходно утврђених појединачних казни затвора по тој пресуди,

и

УТВРЂУЈЕ да је окривљени Ј.С. ослобођен од извршења дела јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Врховног суда Србије Кж. I број 29/07 од 19.03.2007. године у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, те **СЕ ОДРЕЂУЈЕ**, да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од осам година и шест месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора, почев од 14.02.2005. године, па надаље.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду К број 4129/12-Кв број 4495/12 од 22.11.2012. године осуђени Ј.С., који се налази на издржавању јединствене казне затвора у трајању од дванаест година, по пресуди Окружног суда у Београду К. број 723/2005 од 22.05.2006. године која је преиначена у погледу правне оцене дела и одлуке о казни пресудом Врховног суда Србије Кж. I број 29/07 од 19.03.2007. године, ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора, па

је утврђено да се осуђени ослобађа од извршења дела јединствене казне у трајању од три године, и одређено да се остатак јединствене казне у трајању од девет година према осуђеном изврши, као и да се у остатак јединствене казне затвора урачунава време које је осуђени провео у притвору од 14.02.2005. године па надаље.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз број 487/13 од 16.07.2013. године против решења Вишег суда у Београду К број 4129/12 - Кв број 4495/12 од 22.11.2012. године због повреде одредбе члана 3. Закона о амнестији са предлогом да се захтев уважи као основан и наведено решење преиначи тако што ће се окривљени ослободити од извршења јединствене казне затвора у складу са одредбом члана 3. Закона о амнестији.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 422. став 3. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета, заједно са побијаним решењем, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажним решењем Вишег суда у Београду К број 4129/12 - Кв број 4495/12 од 22.11.2012. године на штету окривљеног Ј.С. повређен закон - одредба члана 3. Закона о амнестији.

Из списа предмета произилази да је окривљени Ј.С. пресудом Окружног суда у Београду К. број 723/05 од 22.05.2006. године оглашен кривим због кривичног дела убиства из члана 113. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од осам година, за кривично дело разбојништво у покушају из члана 206. став 3. у вези става 30. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од десет година у коју се урачунава време проведено у притвору од 14.02.2005. године па надаље.

Пресудом Врховног суда Србије Кж. I број 29/07 од 19.03.2007. године, уважењем жалбе Окружног јавног тужиоца у Београду и по службеној дужности преиначена је првостепена пресуда у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, тако што је Врховни суд противправну делатност окривљеног Ј.С. која се односи на кривично дело разбојништво у покушају, правно квалификовао по члану 168. став 1. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ за које дело му је утврдио појединачну казну затвора у трајању од три године, те је узео као правилно утврђену казну затвора у трајању од једне године за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ РС и за кривично дело убиства из члана 113. КЗ-а утврдио казну затвора у трајању од десет година, па га за наведена кривична дела у стицају осудио на јединствену казну затвора у трајању од дванаест година у коју се урачунава време проведено у притвору од 14.02.2005. године па надаље.

Осуђени Ј.С. налази се на издржавању казне затвора по правноснажној пресуди Врховног суда Србије Кж. I број 29/07 од 19.03.2007. године од 08.11.2006. године.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији, прописано је да се правноснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна затвора, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан тим Законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена овом амнестијом.

Члан 1. став 1. Закона о амнестији одређује да се ослобађају од извршења 25% изречене казне затвора лица правноснажно осуђена за кривична дела која су прописана законима Републике Србије или су била прописана законима који су престали да важе, а која се на дан ступања на снагу тог закона налазе на издржавању казне затвора у Републици Србији или још нису ступила на издржавање казне затвора или чији премештај је ради издржавања те казне извршен у иностранству.

Побијаним решењем Вишег суда у Београду окривљени Ј.С. ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од дванаест година по правноснажној пресуди Врховног суда Србије Кж. I број 29/07 од 19.03.2007. године, што чини укупно умањење казне за три године, те је одређено извршење остатка јединствене казне затвора у трајању од девет година.

Врховни касациони суд налази да је Виши суд у Београду доносећи овакву одлуку поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији којом је прописано да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења од извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом, чиме је на штету окривљеног учинио повреду закона на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости.

С`тога је Врховни касациони суд уважио захтев за заштиту законитости као основан и преиначио правноснажно решење Вишег суда у Београду К број 4129/12 - Кв број 4495/12 од 22.11.2012. године, тако што је на основу члана 3. Закона о амнестији најпре утврдио проценат ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни које су ушле у састав јединствене казне на коју је окривљени осуђен правноснажном пресудом Врховног суда Србије Кж. I број 29/07 од 19.03.2007. године.

Наиме, јединствена казна затвора у трајању од дванаест година на коју је окривљени Ј.С. осуђен правноснажном пресудом Врховног суда Србије Кж. I број 29/07 од 19.03.2007. године састоји се од претходно утврђених појединачних казни затвора и то: за кривично дело убиства из члана 113. Кривичног законика казна затвора у трајању од 10-десет година, за кривично дело разбојништва у покушају из члана 168. став 1. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ-а казна затвора у трајању од 3-три године и за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ РС казна затвора у трајању од 1-једне године.

С`тога је Врховни касациони суд, имајући у виду кривична дела за која је окривљени Ј.С. правноснажно осуђен наведеном пресудом Врховног суда Србије, а која су обухваћена овом амнестијом, у смислу члана 3. и члана 1. став 1. Закона о амнестији, најпре, за сваку претходно утврђену појединачну казну одредио проценат ослобођења од извршења казне а затим утврдио део казне од чијег је извршења осуђени ослобођен.

Тако је утврђено да се све претходно утврђене појединачне казне затвора по правноснажној пресуди Врховног суда Србије Кж. I број 29/07 од 19.03.2007. године имају умањити за по 25%, па се казна затвора у трајању од 10-десет година за кривично дело убиства из члана 113. Кривичног законика умањује за 2-две године и 6-шест месеци, казна затвора у трајању од 3-три године за кривично дело разбојништва у покушају из члана 168. став 1. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ-а умањује за 9-девет месеци и казна затвора у трајању од 1-једне године за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ умањује за 3-три месеца.

Надаље, када се јединствена казна затвора по правноснажној пресуди Врховног суда Србије Кж. I број 29/07 од 19.03.2007. године умањи за време ослобођења од извршења појединачних казни затвора, утврђено је да је део казне од кога је осуђени Ј.С. ослобођен од извршења, укупно 3-три године и 6-шест месеци, те је одређено да је остатак казне који се има извршити 8-осам година и 6-шест месеци у коју се осуђеном урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора почев од 14.02.2005. године, па надаље.

С`тога је Врховни касациони суд, уважавајући наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у којима се истиче повреда закона из члана 3. Закона о амнестији, преиначио решење Вишег суда у Београду К број 4129/12 - Кв број 4495/12 од 22.11.2012. године, тако што је утврдио део казне за који се осуђени има ослободити и одредио да се према окривљеном Ј.С. има извршити остатак казне у трајању од осам година и шест месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора од 14.02.2005. године па надаље.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. ЗКП-а, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа -
судија
Јанко Лазаревић, с.р.